

Toldbeskytter turde vente det for nogle Maaneder siden. Disse Toldsatser retter sig mod de Dele af Udlandet, som Landbruget Gang paa Gang har fremhævet som særlig betydningsfulde for Afsætningen af Landbrugsprodukter. Vi har faaet at vide, at der kan befrygtes internationale Henvendelser i den Anledning, men at man nærer et Haab om at kunne berolige dem, som protesterer. Det vil vise sig en Gang i Fremtiden, om dette Haab gaar i Opfyldelse, eller om der virkelig af disse Henvendelser vil opstaa Vanskeligheder af lignende Art som dem, man har foregøjet Befolkningen allerede var til Stede paa et andet Grundlag. Mit Parti fralægger sig Ansvaret for det, som maatte komme i denne som i andre Henseender, vi fralægger os Ansvaret for den Uro til Skade for Erhvervslivet, som er uundgaelig, naar denne Lov er gennemført. Vi har og de Arbejdere, det drejer sig om, har advaret i rette Tid, men Regeringen har formentlig — det antager jeg i alt Fald — sit Flertal her i Tinget og vil altsaa kunne gennemføre dette Lovforslag, dette Kriseværn, som intet Kriseværn er. Regeringen vogter sig vel for at undersøge, om den har Flertallet ude i Befolkningen, men vi ser med Sindsro ogsaa dette Forlig blive gennemtruffet af et Flertal mod Arbejderbefolkningen, og vi føler os overbevist om, at de, som gennemfører dette Forlig, samler, som man siger, gloende Kul paa deres eget Hoved. Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag, naar Afstemningen nu finder Sted.

Pürschel: Da mit Partis Ordfører (Drachmann) ved et Ildebefindende er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger paa mit Partis Vegne. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at den Beskyttelse, der her indførtes, vil overfor visse Lande faa Forbuds Virkning. Vi tvivler jo om, at Loven vil faa Virkninger af en saa voldsom Karakter, det er i alt Fald ikke Hensigten med den. Hensigten med den er at skaffe en Beskyttelse, som er tilstrækkelig og ikke mere end tilstrækkelig for de paagældende Industrier til i Læ af den at kunne ride Stormen af. Vi haaber, at denne Storm maa være kortvarig, og vi haaber, at allerede de tre første Maaneder, som for Skotøjsindustrien jo er den sikre Gevinst ved dette Lovforslag, vil være af stor Betydning for den paagældende Industri. Hvad angaar Fortsættelsen efter dette Tidspunkt, lod det jo ikke meget lovende, efter hvad det ærede Medlem

Hr. Stauning sagde, men det kunde vel ikke ventes, at der paa dette Tidspunkt skulde lyde andre Toner fra den Side, og derfor tror jeg heller ikke, det har overrasket nogen her i Tinget. Men jeg tror, vi er mange, der haaber, at man, naar denne Lov er en Kendsgerning, vil tage Spørgsmaalet op til en rolig Overvejelse indenfor de paagældende Organisationer. Det har for os været Maalet i denne Sag at naa en Ordning, som kunde være tilfredsstillende for de paagældende Industrier, ikke gik Forbrugernes Interesser for nær og heller ikke rørte ved den principielle Stilling, mit Parti har til Spørgsmaalet om Arbejdstiden. Jeg tror, dette er lykkedes ved Lovforslaget, og det er det, der for os var Hovedsagen ved dette Lovforslag, ikke, som det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, Ministeriets Bevarelse. Derimod er det ganske klart, at hvis Arbejderne tager den Stilling, som det ærede Medlem Hr. Stauning bebudede, er Hovedsagen for dem Overenskomsterne, den hellige Overenskomst, ikke dette, om det i og for sig var muligt for Arbejderne gennem en rolig Overenskomst at gaa til en Reduktion, saaledes som det, hvad der fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Staunings Side, er anerkendt, er sket for visse Skibsværfters Vedkommende, for at nævne et Eksempel; nej, det, som alene fremhæves, er Overenskomsten. Overfor en saadan fast Overbevisning maa det jo være det ærede Medlem Hr. Stauning meget forklarligt, at det konservative Parti ikke kan gøre andet end det, det nu gør, nemlig at stemme for dette Lovforslag, som er et Forsøg paa ad Toldlovgivningens Vej at ordne et Forhold, som vi altid har ment rettelig burde ordnes ad Toldlovgivningens Vej. Det er i god Overensstemmelse med vor Fortid, og derfor vilde det jo være underligt for os at skulle sige nej til dette og holde paa noget, som vi kun er gaaet med til ud fra den Betragtning, som jeg gentagne Gange har fremhævet, at vi i en Krisesituation som den, vi er i, lægger mindre Vægt paa vore Doktriner end paa dette, at der er en farbar Vej. Men naar det er saa heldigt, at der viser sig en Vej aaben, som netop stemmer med vor Opfattelse, vilde det dog være for meget forlangt, at vi skulde stemme imod den.

Vi haaber altsaa, at denne Lov maa svare til de Forventninger, som vi fra vor Side nærer til den, vi haaber, at den maa blive det nødtørftige Værn, som vi fra vor Side har tilsigtet at give de paagældende Industrier. Ud fra disse Betragtninger anbefaler vi, at man stemmer for Loven.